

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 6. Bononia sub Papæ ditionem redit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

a Deo impetraturus. Dabat 20 Junii an. *Sæcul. XIV.*
 1340. Die lunæ 30 Octobris commis- *A.C. 1340.*
 sum est prælium prope Juliam Traductam
 seu Tariffam, quam Marochii & Grana-
 tæ Reges obsidebant. Copiis Christianis
 imperabant Castellæ ac Lusitaniæ Reges
 ipsi; qui primo diluculo sacra confessio-
 ne perpurgati, divinoque refecti epulo
 totum exercitum ad imitationem pieta-
 tis suæ traxerant. Ægidius Alburnius
 Archiepiscopus Toletanus aliis cum Præ-
 sulibus Regi Castellæ aderat, nec in
 pugna eum destituebat unquam. Qui-
 dam Eques Gallicus jussu Papæ vexil-
 lum sacræ militiæ ferebat. Eo die Mau- *J. Vill. l. II.*
 ri Christianis victoribus cessere omnes: *c. 119.*
 supra vicies mille partim ceciderunt in
 acie, partim capti sunt una cum impedi-
 mentis: immensa vis opum prædæ fuit:
 & Albohacemus mox se recepit in A- *Marc. c. 8.*
 fricam.

§. VI.

*Bononiæ sub Papæ ditionem
redit.*

Postquam Bononia Legatum Bertran- *Sup. lib. 94.*
 dum Pojetum anno 1334 pepulerat: *§. 37.*
 Papa Joannes XXII hanc in violentiam
 inquiri curavit: sed rem persequi haud
 potuit eodem anno mortuus. Successor *Rayn. 1337.*
 ejus Benedictus XII mitiora cogitans *n. 29.*
 Bertran-

Sæcul. XIV.
A.C. 1340.

J. Vill. l. 10.
c. 69.

Bertrandum Deucium Ebredunensem Archiepiscopum Bononiam misit ut internuncium, qui cives hortaretur, ut ad officium redirent suum. At hoc Præsule ludente operam, Papa, cum eos rite citasset, edidit litteras, per quas infirmans omnia Universitatis Bononiensis privilegia, Professores cum Academicis inde discedere sub anathematis poena, si non parerent, voluit: & cum Magistratibus præcipuos cives, inter alios Thaddæum Pepolum, tres intra menses coram se adesse jussit. Dabat 2 Januar. 1337.

Rayn. 1338.
n. 30.

Sequente anno Avenionem missi Bononiæ Oratores in senatu publico implorata Papæ clementia urbem ac terram suam etiam in rebus profanis Romanæ Ecclesiæ fatebantur prorsus obnoxiam; nec Ludovicum Bavarum, nec ullum Imperatorem sine permisso Sacræ Sedis unquam eo receptum iri spondentes inter alia. Tabulæ datæ sunt Avenione 12 Oct. 1338: ac eodem die Papa Guignonem Germanofanensem suum internuncium jussit ire Bononiam, nomine Sacræ Sedis possessionem ejus capere, interdictum tollere, Universitatem, & pacem ecclesiasticam restituere. At obortæ difficultates novæ impedierunt pacti executionem.

Tandem

Tandem duodeviginti post mensibus
 nempe 4 Apr. 1340 Bononia duos ad
 Papam Oratores misit plena cum potesta-
 te declarandi submissionem integram: o-
 rabat, ut Administrator jurium Sacrae
 Sedis designaretur Thaddæus Pepolus
 jam auctoritatem in urbe præcipuam
 habens: & promittebat fore, ut Papæ
 quotannis octies mille florenos aureos no-
 mine census solveret. Acceptis condi-
 tionibus Papa Beltrarminum Comensem
 Episcopum Bononiam misit ut Nun-
 cium, qui Thaddæum Pepolum constitue-
 ret urbis Rectorem in triennium. Man-
 datum dedit 16 Maji.

Beltrarminus Paravicinus in diœcesi
 Mediolanensi natus erat, doctissimus pro
 illo seculo, & Azoni Pro-Comiti cha-
 rissimus: qui per auctoritatem suam ef-
 fecit, ut ille a cathedra Thietana ad
 Comensem transfret 24 Novembris anno
 1339. Cum huic Ecclesiæ anno unico
 præfuisset: Papa Benedictus eum ad Bo-
 noniensem transtulit 5 Sept. 1340: sed
 ille possessionem ejus non adiit, nisi 1
 Aug. 1344. Sic Papa compensavit viri
 merita in reducenda urbe ad præstandam
 Sacrae Sedi obedientiam.

Is erat quartus Episcopus, quem Bo-
 nonia intra duodecim annos habebat.
 Legatus Bertrandus Pojetus eo adveni-
 ens hac in sede invenit Arnoldum Sabate-
 rium

Sæcul. XIV.
 A. C. 1340.

Id. 1340.
 n. 59.

n. 60.

Ughell to. 5.
 p. 308.

Id. to. 2. p. 29
 Rayn. 1340.
 n. 62.

Ugh. p. 128.

Sæcul. XIV.
A.C. 1340.

rium Bononiensem, antea Meldensem
Canonicum, qui in ejus urbis Antistitem
electus fuerat anno 1322. Sed empti
muneris convictum Legatus exauthora-
vit an. 1329. Nihilominus eodem anno
Papa illum Rejos in Provinciam transtu-
lit: ac Ecclesiæ Bononiensi præfecit Ste-
phanum Agonetum Gallum ex provincia
Narbonensi, Parmensem Archidiaconum,
facelli Pontificii Præfectum, ac Legati
Cancellarium. Cum deformis, gibbus,
& acerbis esset moribus, odium populi
subibat: sed diem obiit post annos duos,
Legatus in ejus locum suffici curavit Lam-
bertum Pojetum nepotem suum Ca-
durci natum: qui mense Octobri an. 1333
inauguratus, anno proximo in seditione
populi castro inclusus est una cum suo
patruo; cujus imperiosus agendi modus
æque ac peregrinorum Præfulum intro-
ductio multum contulerat ad urbis re-
bellionem. Lambertus liber patruum in
Franciam secutus abdicavit dignitatem
suam an. 1336: quam 5 Jun. 1337 Papa
tribuit Alberto Acciajoto Florentino, e-
lecto Episcopo Aptæ Juliæ in Provincia.
Hic illam tenuit usque ad annum 1340,
quo ei successit Beltrarminus.

Rayn. n. 69.

Multæ Lombardiæ urbes, quæ Ludo-
vici Bavari & antipapæ partes suscepe-
rant, sub ditionem Papæ Benedicti re-
versæ miserunt Oratorem præditum ge-
rendæ

rendæ rei potestate perscripta die lunæ Sæcul. XIV.
 tricesimo Octobris anno 1340. A.C. 1340.
 Subjiciebant se illius imperio, quod attineret ad offensam, quam apud eum & Romanam Ecclesiam subiissent. Declarabant se non credere, Papam ab Imperatore posse de fastigio detrahi, & substitui alium; sed hanc propositionem habere se pro hæretica. Spondebant se neququam adhæsuras Ludovico Bavaro, vel schismatico cuiquam: ac petebant veniam, quod illi & Matthæo Pro-Comiti gessissent morem, & antipapæ nuncios recepissent. Novariæ, Vercellarum, & Comitibus se pariter submittebant per eundem Oratorem: censurisque omnes exsolvebantur.

§. VII.

Altera Philippi Majoricani periclitatio.

Vidimus Philippum Majoricanum a Papa Joanne XXII postulasse copiam Sup. lib. 93.
 observandi regulam S. Francisci ad litteram, ac repulsam tulisse. §. 55.
 Duodecim post annis eandem permissionem a Papa Benedicto petiit: & quo facilius eam obtineret, adhibuit commendationem Neapolitani Regis Roberti: cui Papa sic respondit: Quod noster antecessor post plenam in senatu deliberationem denegavit, Rayn. 1340.
n. 65.
Histor. Eccles. Tom. XXIII. L1 haud